

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 19. lipca 1900.

Treść: *M* 120. Rozporządzenie, dotyczące się zeznawania majątku, podlegającego równoważnikowi należytości, tudzież wymierzania i opłacania tego podatku za szóste dziesięciolecie (1901 do 1910).

120.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. lipca 1900,

tyczące się zeznawania majątku, podlegającego równoważnikowi należytości, tudzież wymierzania i opłacania tego podatku za szóste dziesięciolecie (1901 do 1910).

Pod względem zeznawania majątku, który w myśl ustaw z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50 i z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, tudzież późniejszych postanowień ustawowych podlega równoważnikowi należytości, jakoteż pod względem wymierzania i opłacania tego podatku za szóste dziesięciolecie (1901 aż do 1910), rozporządza się co następuje:

I. Przedmiot zeznania.

§. 1.

Do wymierzenia równoważnika należytości za szóste dziesięciolecie zeznać należy podług stanu z dnia 1. stycznia 1901:

a) cały majątek nieruchomy podmiotu do płacenia równoważnika obowiązane, bądź w krajach tutejszych, bądź za granicą mieszkającego, w krajach tutejszych leżący, bez względu na prawną właściwość posiadania, łącznie z prawami użytkowania i bez względu na to, czy

posiadłość jest w księgach publicznych zapisana czy nie;

b) gdziekolwiekbądź znajdujący się majątek ruchomy podmiotów podlegających równoważnikowi, mających siedzibę w krajach tutejszych, tudzież znajdujący się w krajach tutejszych majątek ruchomy podmiotów podlegających równoważnikowi, mających siedzibę za granicą.

§. 2.

Obowiązek zeznawania majątku i opłacania równoważnika należytości istnieje w myśl punktu 1 pozycyi taryfowej 106 *B. e.* ustawy z dnia 13. grudnia 1862 nie tylko co do majątku osób prawnych formalnie ukonstytuowanych, lecz także co do wszelkiego innego majątku ruchomego i nieruchomego, o ile oznaczonym poszczególnym osobom nie służy udział w isciźnie majątku.

Podobnie majątek nieruchomy spółek zarobkowych wzmiankowanych w punkcie 2 pozycyi taryfowej 106 *B. e.* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, których uczestnikom służy udział w głównej isciźnie wspólnego majątku, tudzież majątek nieruchomy związków, stowarzyszeń i zakładów, podlegających ustawom z dnia 27. grudnia 1880, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1881 i z dnia 15. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 51, zeznać należy do wymierzenia równoważnika należytości bez względu na naturę cywilno-prawną tych związków osobowych i zakładów, o ile poszczególne nieruchomości nie są współwłasnością członków (§. 361 p. ks. u. c.).

Przez udziały w iściźnie majątku społeczności lub w iściźnie głównej wspólnego majątku, o których jest mowa w pozycji taryfowej 106, *B. e.* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, rozumie się tylko takie udziały, które członek pojedynczy w ciągu istnienia społeczności może dowolnie przenieść na trzecie osoby.

§. 3.

Jeżeli ustawa pozwala na uwolnienie od równoważnika należitości, trzeba tego dochodzić i wyjednać sobie przyznanie przez Władzę skarbową.

Majątności, których trwałe uwolnienie od równoważnika należitości jest udowodnione, zeznawać trzeba tylko o tyle, o ile to jest potrzebne do niewątpliwego stwierdzenia żądanego uwolnienia.

Części składowe majątku, co do których obowiązek opłacania równoważnika należitości stosownie do uwagi 3 do pozycji taryfowej 106 *B. e.* ustawy z dnia 13. grudnia 1862 jeszcze się nie rozpoczął dnia 1. stycznia 1901, oznajmić należy Władzy przeznaczonej do wymierzania równoważnika na razie z wykazaniem chwili, w której skarby państwa nabył prawa do zwyczajnej należitości od nabycia majątku, a w odpowiednim czasie, gdy zaczną podlegać równoważnikowi, zeznać, jak to jest przepisane podług stanu z owej chwili.

Podmioty równoważnikowi podlegające, które dnia 1. stycznia 1900 jeszcze przez całe lat dzie sięć nie istnieją, mają na razie wykazać Władzę powołanej do wymierzenia równoważnika należitości tylko datę swego utworzenia lub powstania, a dopiero przy upływie dziesiątego roku swego istnienia zeznać mają w myśl przepisu majątek swój według stanu z tegoż czasu.

§. 4.

Co do tych podmiotów, równoważnikowi należitości podlegających, które mają siedzibę w krajach korony węgierskiej lub w krajach Bośni i Hercegowiny, decydującymi pod względem obowiązku zeznawania majątku i opłacania równoważnika należitości są postanowienia §§. 8, 18, 43 i 47 zatwierdzonej rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 268, umowy z dnia 26. grudnia 1896 a względnie §. 2 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 269.

II. Osoby obowiązane do składania zeznań.

§. 5

Obowiązek zeznawania majątku równoważnikowi należitości podlegającego, ciąży:

co do fundacyi kościelnych i świeckich, bez względu na ich cel, na administratorach;

co do beneficjów nie wcielonych do jakiejś społeczności, co do majątku arcybiskupstw i biskupstw, na użytkujących, w razie zaś opróżnienia, na administratorach, prowizorach (zawiadowcach przychodów interkalarnych);

co do majątku beneficjów wcielonych, na przełożonym tej społeczności, do której beneficjum jest wcielone;

co do kościołów, na zawiadowcach majątku kościelnego;

co do kapituł katedralnych i kolejalnych, probostw, zakonów, klasztorów i innych korporacyi kościelnych (konwentów), na ich przełożonych;

co do majątku gmin religijnych i wyznaniowych niekatolickich, na ich reprezentantach ustawowych;

co do majątku krajowego (funduszu krajowego, funduszu krajowo-stanowego) i co do innego majątku z określonym celem, przez kraj zawiadywanego, na wydziale krajowym;

co do majątku gmin (gmin miejscowych, częściowych, reprezentacyi powiatowych, gmin konkurencyjnych itp.) i wszelkiego innego majątku z określonym celem, przez gminy zawiadywanego, na przełożonych tychże gmin (zwierzchnikach, przewodniczących itp.) z zachowaniem formalności przepisanych pod względem wygotowywania dokumentów w imieniu gminy (podpisy wspólnie z członkami reprezentacyi gminnej, wyciskanie pieczęci gminnej);

co do zakładów i stowarzyszeń, przedsiębiorstw akcyjnych, co do gwarectw i przedsiębiorstw górniczych, na zasadzie §§. 137 i n. ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854, Dz. u. p. Nr. 146 utworzonych i co do innych spółek zarobkowych itp., na zwierzchnikach, dyrektorach lub innych pełnomocnikach i ustawowych reprezentantach.

III. Forma zeznań.

§. 6.

Majątek nieruchomy zeznać trzeba podług dołączonego wzoru *A/1* i *A/2*, ruchomy podług wzoru *B* a prawa użytkownika, równoważnikowi należitości podlegające (jak prawo polowania, rybołóstwa, mlewa, wyszynku, targu, myta, przewozu itp.), podług wzoru *C* oddzielnie.

Tymczasowe uwiadomienie o tych częściach składowych majątku, co do których obowiązek opłacania równoważnika należitości, stosownie do

A/1.
A/2.
B.
C.

uwagi 3 do pozycji taryfowej 106, B. e. ustawy z dnia 13. grudnia 1862 jeszcze się nie rozpoczął w dniu 1. stycznia 1901 (§. 3, ustęp 3), uczynić należy zapomocą osobnego wykazu podług wzoru D, w którym podaje się najprzód nieruchomości w tej kolei, w jakiej zostały nabyte a następnie ruchomości w tej samej kolei.

Władze skarbowe krajowe każą natychmiast wydrukować te wzory wraz z arkuszami dodatkowymi i wydawać je będą stronom za zwrotem kosztów nakładu, które na każdym formularzu będą wyrażone.

Majątek beneficjów, kościołów i fundacji zeznawać trzeba nie łącznie lecz oddzielnie.

Spółki, stowarzyszenia i zakłady obowiązane do składania rachunków publicznie, winny dołączyć do zeznania także ostatnie zamknięcie rachunków.

Każde zeznanie lub wykaz majątku należy datować wyrażeniem miejsca i dnia wygotowania i podpisać w formie prawnie obowiązującej.

§. 7.

Części składowe majątku, co do których dochodzi się trwałego uwolnienia od równoważnika należności, o ile muszą być zeznane celem niewątpliwego stwierdzenia uwolnienia (§. 3, ustępy 1 i 2), wymieniają się w dotyczącym zeznaniu a to przy końcu onegoż z wykazaniem powodu uwolnienia.

IV. Postanowienia szczegółowe co do zeznania nieruchomości (zeznania wzór A/1 i A/2).

§. 8.

Jeżeli nieruchomości, należące do podmiotu podlegającego równoważnikowi, ze względu na sposób prowadzenia gospodarstwa i użytkowania stanowią jeden lub kilka obszarów ekonomicznych, jak na przykład dobra ziemskie łącznie zarządzane lub fabryki z budynkami pobocznymi, miejscami na składy itp., trzeba przedstawić to jasno w dotyczących zeznaniach; grunta lub budynki w związku ze sobą będące wymienić należy jeden pod drugim i w zeznaniach podług wzorów A/1 i A/2 wyrazić przez wzajemne odwołanie się należenie do siebie gruntów i budynków.

§. 9.

Jeżeli strona obowiązana do płacenia równoważnika należności, posiada nieruchomości leżące w rozmaitych okręgach podatkowych, winna złożyć oddzielne zeznanie co do nieruchomości leżących w każdym z osobna okręgu podatkowym.

Każde z tych zeznań zamknąć należy oddzielnie.

Zeznania te oddzielne opatrzyć należy na kartach tytułowych liczbami bieżącymi.

Zamknięcia oddzielne zestawień należy w tym samym porządku na osobnej tabelli, zastosowanej do blankietu zeznań i dopisać wynik ogólny.

Tabella ta, którą opatrzyć należy napisem: „Zestawienie“, stanowić ma zarazem okładkę do oddzielnych zeznań w porządku arytmetycznym poukładanych i należy ją datować i podpisać tak samo jak zeznania (§. 6, ustęp ostatni).

Jeżeli obowiązany do podania zeznania (§. 5) nie może z przyczyny miejsca zamieszkania dostarczyć ustnie potrzebnych wyjaśnień co do zeznania, wskazać ma do tego celu osobę w powiecie zamieszkałą, ze stosunkami obznajmioną i upoważnić ją nadto do zawarcia w razie potrzeby z funkcyjnymi administracji skarbu obowiązującej umowy co do podstaw wymierzenia należności.

§. 10.

Grunta jednakowego rodzaju uprawy, należące do tego samego obszaru ekonomicznego (§. 8) i leżące w tym samym okręgu podatkowym (§. 9), przytoczyć trzeba wprawdzie z liczbami parcel, ale dość jest podać tylko sumarycznie ich podatek gruntowy i powierzchnię.

§. 11.

W zeznaniach tyjących się majątku nieruchomego zeznać należy także rzeczy, które same przez się są ruchome, ale jako przynależność nieruchomości mają być w znaczeniu prawnym uważane za nieruchome (§ 293 p. k. u. c.) i podać dokładnie w wyszczególnieniu na stronie 4 zeznań wzorów A/1 i A/2.

Co ma być uważane za przynależność nieruchomości oceniać należy według §§. 294 aż do 297 p. k. u. c.

§. 12.

Nieruchomości zeznać należy w wartości wspólnej (§§. 305 i 306 p. k. u. c.) według przepisu §. 50 ustawy o należnościach z dnia 9. lutego 1850 a to w ogólności ze względem na miejscowe ceny kupna.

Jeżeli do porównania niema takich cen kupna, zeznać należy budynki i wszelkie inne przynależności nieruchomości według terażniejszych kosztów postawienia lub nabycia.

Nieruchomości, które chociażby przed dawniejszym czasem poddane były z jakiegobądź powodu

oszacowaniu sądowemu, zeznać należy w wartości przy ostatnim szacowaniu sądowem ustanowionej, o ile ze względu na czas odbycia się tego szacowania lub na inne okoliczności nie powstanie poważna wątpliwość co do odpowiedniości tej wartości. Wątpliwości takie podać należy w zeznaniu wyraźnie.

Nieruchomości stanowiące razem jeden obszar ekonomiczny (§. 8) można zeznać w wartości ryczałtowej a to także wtedy, gdy leżą w rozmaitych okręgach podatkowych, co jednak nie uwalnia od obowiązku podania oszacowań sądowych, jeżeli się odbyły.

Postanowienia §§. 50 i 54 ustawy z dnia 9. lutego 1850 i §. 6 rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. marca 1853, Dz. u. p. Nr. 53, o oznaczaniu wartości drogą ugody lub osobnego oszacowania sądowego stosują się także wtedy, gdy to jest potrzebne do wymierzenia równoważnika należytości.

§. 13.

Jeżeli zeznana wartość wyłącznie rolniczych i leśniczych gruntów i budynków, z wyjątkiem tych gruntów, o których wartości stanowi ich zdatność pod budowę, tudzież zeznana wartość budynków mieszkalnych osiąga najmniej

- a) 108 krotności podatku gruntowego bez zniżki;
- b) 100 krotności podatku domowo-klasowego bez zniżki w czterech ostatnich klasach a względnie 150 krotności podatku domowo-klasowego bez zniżki w wyższych klasach taryfy;
- c) 16 krotności czynszu netto podlegającego podatkowi domowo-czynszowemu, to jest 60 krotności $26\frac{2}{3}$ procentowego a względnie 80 krotności 20 procentowego podatku domowo-czynszowego bez zniżki z doliczeniem wartości czasowego uwolnienia od podatku, jeżeli istnieje,

w takim razie składający zeznanie może na razie zaniechać dokładnego udowodnienia odpowiedniości zeznanych cyfr wartości, pozostaje jednak obowiązany dostarczyć na żądanie Władzy skarbowej wykazów i dokumentów, które ona uzna za potrzebne i bliżej określi.

W przypadkach tych w szczególności zniżka podatku gruntowego i budynkowego na zasadzie ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 przypadająca, nie ma być od przypisu potrącana.

Wartość czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego obliczać należy według instrukcyi podanej w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 25. kwietnia 1900, Dz. u. p. Nr. 80 na podstawie stopy pięcioprocentowej i z przyjęciem całorocznego płacenia podatku.

§. 14.

Spółki, stowarzyszenia i zakłady obowiązane do składania rachunków publicznie, jeżeli wartości swojej posiadłości nieruchomości z przynależnościami podają w mniejszych kwotach jak te, które były wzięte za podstawę do ostatniego zamknięcia rachunków (§. 6, ustęp 5), winny różnice w zeznaniach wyjaśnić.

Mianowicie przedsiębiorstwa kolejowe, o ile nie wykażą i do wymierzenia równoważnika należytości nie zeznają kapitału wyłożonego na grunt, roboty ziemne i sztuczne, budowę dolną i górną, i na wszystkie przynależności nieruchomości, jakoto na dworce, zajazdy do ładowania i wyładowania, na budynki do ruchu kolei potrzebne w miejscach odjazdu i przyjazdu, na domy dla stróżów i dozorców, z wszystkimi urządzeniami przy machinach stałych za nieruchome uważać się mającemi i z wszystkimi nieruchomościami, winny udowodnić należyte odpowiedniość wartości nieruchomości zeznanej czy to poszczególnie, czy też w sumie ryczałtowej.

§. 15.

Stanu biernego nie potrąca się z wartości majątku nieruchomego, podlegającego równoważnikowi, w celu wymierzenia tej opłaty (§. 56 ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850).

V. Postanowienia szczególne co do zeznania majątku ruchomego (zeznanie wzór B).

§. 16.

Zeznanie majątku ruchomego uczynić trzeba podług stanu majątku z dnia 1. stycznia 1901, do którego to czasu odnosić się ma także oznaczenie wartości, dzieląc go na wzór inwentarza spadkowego i w taki sposób, aby można było z tego ocenić właściwość wartości, które podać trzeba stosownie do §§. 51 i 52 ustawy z dnia 9. lutego 1850 i §. 8go ustawy z dnia 13. grudnia 1862.

Co do kapitałów na pożyczkach prywatnych tudzież w obligacjach publicznych i papierach wartościowych prywatnych wypełnić należy dokładnie wszystkie rubryki wyszczególnienia na stronie 2 i 3 zeznania podług wzoru B.

Razem z wierzytelnościami i papierami wartościowymi zeznać należy także odsetki dnia 1. stycznia 1901 już płacone, ale jeszcze nie odebrane, tudzież bieżące, obliczone aż do 31. grudnia 1900 włącznie.

W wyjawie zamieścić trzeba także gotówkę będącą w kasie dnia 1. stycznia 1901 bez względu na jej cel i przeznaczenie.

Co do beneficjów nie uważa się za majątek beneficjalny gotówki do beneficjyata należącej tudzież odsetek od kapitałów beneficjalnych onemuż przypadających i takowych nie trzeba zeznawać.

§. 17.

Równoważnik należytości od majątku ruchomego wymierza się od czystej wartości pozostającej po strąceniu stanu biernego (§. 57 ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850).

Do zeznania tyżącego się majątku ruchomego przydać przeto trzeba wykaz stanu biernego, jaki w czasie, do którego zeznanie ma się odnosić, istniał, i w końcu wykazać resztę majątku, podlegającą równoważnikowi należytości.

Jeżeli jednak stan bierny podmiotu obowiązującego do płacenia równoważnika, mającego siedzibę w krajach tutejszych, cięży także na jego majątku nieruchomym leżącym za granicą, natenczas od majątku ruchomego odciągnąć trzeba tylko tę kwotę stanu biernego, która stosunkowo podług przepisu §. 57go ustawy z dnia 9. lutego 1850 o należytościach przypada na majątek nieruchomy tutejszy i na cały majątek ruchomy. Przeto stan bierny, ciężący tylko na tym majątku nieruchomym obowiązującego do płacenia równoważnika, który leży za granicą, nie może być odciągany od majątku ruchomego.

W podobny sposób podmioty podlegające równoważnikowi a mające siedzibę za granicą, mogą odliczać od swego majątku ruchomego, znajdującego się w krajach tutejszych, tylko tę część stanu biernego, która przypada na majątek ruchomy i nieruchomy, w krajach tutejszych leżący. Dla spółek, stowarzyszeń i zakładów, obowiązanych do składania rachunków publicznie, służy pod tym względem za podstawę bilans szczegółowy dla Austrii wygotowany, o ile co do niego nie zachodzi żadna wątpliwość.

Jeżeli poszczególnym ruchomym lub nieruchomym częściom składowym majątku służy ustawowe uwolnienie od równoważnika należytości, w takim razie nie uwzględnia się także tej części stanu biernego, która na owe części składowe majątku przypada.

Umorzenie stanu biernego w ciągu okresu przypisania nie pociąga za sobą żadnej zmiany w wymiarze należytości.

§. 18.

Ze względu na §. 105 patentu cesarskiego z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208, potrącać można z majątku czynnego w celu wykazania czystego majątku ruchomego, tylko długi, to jest te

kwoty, do których w chwili określonej służyło trzecim osobom prawo żądania a więc kwoty, w skutek których zmniejsza się iścizna majątku.

Wydatki, które osoba obowiązana do płacenia równoważnika ma jako taka ponosić z przychodów bieżących na mocy zobowiązania, ciężącego na niej w skutek szczególnej ustawy, rozporządzenia lub szczególnego tytułu, nie mogą być uważane za długi, ponieważ przedstawiają tylko zmniejszenie się wartości przychodu, nie zaś iścizny majątku.

Gdy się oznacza wartość fundacyi (mianowicie fundacyi mszalnych) nie trzeba potrącać zobowiązań na fundacyi ciężących.

§. 19.

Nie można uważać za długi a przeto też potrącać z majątku ruchomego, podlegającego równoważnikowi, w szczególności także następujących pozycy, które w zamknięciach rachunków spółek, stowarzyszeń i zakładów podawane są zwykle w rubrykach stanu biernego:

rezerw na pokrycie przyszłych strat lub wydatków (funduszków rezerwowych zwyczajnych i nadzwyczajnych, rezerw osobnych dla pewnych gałęzi interesów lub pewnych interesów, rezerw osobnych na straty na kursie, tworzących się w razie podnoszenia się kursu z różnicy między cenami nabycia a rzeczywistymi wartościami obiegowymi papierów wartościowych itp.);

czystego zysku ostatniego roku;

procentów odebranych z góry przed 1. stycznia 1901 za okres poza ten czasokres przechodzący, chociażby kwoty te przeznaczone były na pokrycie zobowiązań, które dopiero później powstaną, jakimi są naprzykład odsetki od wierzytelności hipotecznych odebrane z góry przez zakład wypuszczający listy zastawne służące na zapłacenie płatnych z dołu kuponów od listów zastawnych, ale stanowiące tymczasem majątek zakładu.

§. 20.

Pod względem rezerw premiovych w spółkowych zakładach zaopatrzenia (instytutach emerytalnych) na zasadzie wzajemności opartych i towarzystwach ubezpieczenia, wydają się następujące przepisy:

- a) Zakłady i towarzystwa, które w zawiadywaniu swoimi interesami, stosownie do postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. marca 1896, Dz. u. p. Nr. 31, rezerwę premiovą, służącą na pokrycie przyszłych zobowiązań zakładu lub towarzystwa względem ubezpieczonych (przedstawia odniesioną do 1. stycznia 1901 wartość praw, jakich ubezpieczeni na-

byli przez płacenie premii), według zasad w §. 28 rzezonego rozporządzenia ministeryalnego przepisanych obliczoną, w rachunku obrotu (między wydatkami) i w bilansie (w rubryce stanu biernego) umieszczają, mogą tę rezerwę premiovą także przy zeznawaniu majątku ruchomego do wymierzenia równoważnika należitości potrącić jako pozycję bierną.

b) W tych starszych zakładach emerytalnych spółkowych, które nie są jeszcze urządzone według regulaminu ogłoszonego powyższem rozporządzeniem ministeryalnem, odpowiedni kapitał na pokrycie asygnowanych już emerytur i zaopatrzeń uważać należy przy obliczaniu czystego majątku ruchomego podlegającego równoważnikowi, za pozycję bierną.

c) Tym pomniejszym stowarzyszeniom wzajemnym, które nie są uorganizowane według zasad pod a) wzmiankowanych a ograniczają się tylko do tego, że członkom swoim, statutowe wkładki wnoszącym, dostarczają pomocy i opieki lekarskiej w chorobach (zasiłki w chorobie), wsparć w razie czasowej lub dożywotnej niezdolności do zarobkowania, albo wypłacają pewne kwoty na pokrycie kosztów pogrzebu a nie posiadają funduszu zakładowego, może Władza skarbową, przeznaczoną do wymierzania równoważnika należitości, pozwolić, żeby stan kasy z dnia 1. stycznia 1901 uważany był za fundusz rezerwowy premii i żeby przeto zaniechano wymierzania równoważnika należitości od majątku ruchomego.

§. 21.

Pozycje bierne, które mają być uwzględnione przy wymierzaniu równoważnika należitości od majątku ruchomego wykazywać należy Władzy skarbowej z reguły w taki sam sposób i zapomocą tych samych środków co długi spadkowe.

Władza skarbową może na podstawie starannego ocenienia stosunków zezwolić na ułatwienia w składaniu dowodu.

VI. Postanowienia szczególne co do zeznania praw użytkowania (zeznanie wzór C).

§. 22.

W zeznaniu podług formularza C wpisać trzeba najprzód te prawa, które zaliczają się do nieruchomości (§. 298 p. k. u. c.) a następnie te prawa, które zaliczają się do ruchomości. Każdy z tych dwóch rodzajów zamknąć trzeba osobno.

Prawo polowania, o ile już przy zeznawaniu i oznaczaniu wartości nieruchomości (zeznanie wzór A/1) onegoż nie uwzględniono, zeznać należy jako majątek nieruchomy, jeżeli na własnej posiadłości gruntowej służy podmiotowi podlegającemu równoważnikowi (do czego potrzebna jest posiadłość zaokrąglona o 200 morgach czyli 115 hektarach) w całkowitej kwocie dochodu, w przeciwnym razie (jeżeli posiadłość gruntowa jest mniejsza), w tej kwocie, która z dochodu, jaki prawo polowania niesie, przypada stosunkowo na posiadłość gruntową podmiotu podlegającego równoważnikowi. Jeżeli dochodu z prawa polowania nie rozdziela się między posiadaczy gruntu, lecz gmina pobiera go dla siebie, w takim razie równoważnik należitości od wartości prawa polowania przypadającego na posiadaczy gruntów, jako od części składowej majątku ruchomego gminy, wymierzyć należy tylko wtedy i o tyle, jeżeli i o ile posiadacze gruntów odstąpili gminie dochód z polowania formalnie i trwale (a nie tylko na upłacenie dodatków gminnych na nich ciężących lub z zastrzeżeniem odwołania).

Oplaty targowe, straganowe itp. nie są tylko wtedy przedmiotem równoważnika należitości, gdy jest udowodnione, że Władza pozwoliła na ich pobieranie i wymierzyła je tylko na zasadzie §§. 69 i 70 ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859 jako wynagrodzenie za wydatki, które gmina z przyczyny odbywania się targu musi ponieść. Jeżeli dowodu tego niema, dochód z opłat targowych i straganowych uważać należy przy wymierzaniu równoważnika należitości za część składową majątku ruchomego.

Powtarzające się dochody w pieniądzu i w naturze, jakie łączą się mianowicie z beneficjami, należy zeznawać z wymienieniem tytułu prawnego, na którym się opierają.

Natomiast nie podlegają równoważnikowi należitości opłaty od stuy, dary do skarby i inne, beneficjatomu plebańskiemu za jakąś czynność lub z dobrej woli składane, ponieważ dochodów tych nie czerpie on z majątku beneficjum.

VII. Niektóre postanowienia co do uwolnień od równoważnika należitości.

§. 23.

Uwolnienie od równoważnika należitości przewidziane w uwadze 1 do pozycji taryfowej 106, B. e. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, stosuje się tylko do spółek mających na celu wspólny zarobek, jeżeli kontrakt spółki spisany jest albo

a) na czas oznaczony, lat 15 nie przekraczający lub też

b) wyraźnie tylko na czas życia pierwotnych uczestników lub dla ich dziedziców.

Uwolnienie to nie rozciąga się więc w ogóle na spółki utworzone na czas nieoznaczony lub na czas oznaczony ale przekraczający lat 15 i traci się je, gdy spółka utworzona pierwotnie na czas oznaczony, lat 15 nie przekraczający, zostanie później wyraźnie lub po cichu przedłużona na czas nieoznaczony lub na czas oznaczony, który z doliczeniem dotychczasowego istnienia spółki przekracza lat 15: tudzież, gdy do spółki utworzonej pierwotnie na czas życia uczestników lub dla ich dziedziców przystąpią nowi wspólnicy a to nie w charakterze dziedziców pierwotnych uczestników przez co jednakże nie narusza prawności spółki i jej majątek nieruchomości nie zostaje przeniesiony.

§. 24.

Jeżeli jest udowodnione, że na nieruchomościach, których własność służy niepodzielnie jakiejś społeczności, istnieją prawa użytkowania lub używania tego rodzaju, który w uwadze 2, lit. a do pozycyi taryfowej 106 B. e. ustawy z dnia 13. grudnia 1862 jest oznaczony, ale niema dowodu, że te prawa użytkowania lub używania wymagają oddania wszystkich użytków z nieruchomości, to i w takim razie nie odmawia się przepisanego w przytoczonym miejscu ustawy uwolnienia od równoważnika należitości, lecz przypisuje się społeczności należitości tylko od tej części wartości nieruchomości, która odpowiada części użytków nie wyczerpanej udowodnionymi prawami użytkowania lub używania.

§. 25.

Gwarectwa i przedsiębiorstwa górnicze ukonstytuowane według §§. 137 i n. ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854, Dz. u. p. Nr. 146, tudzież realności górnicze, należące do jakiegokolwiek podmiotu równoważnikowi podlegającego, o ile w ogólności nie podlegają podatkowi gruntowemu i budynkowemu, są według uwagi 2, lit. b, do pozycyi taryfowej 106, B. e. ustawy z dnia 13. grudnia 1862 uwolnione także od równoważnika należitości.

Tylko czasowe uwolnienie od podatku gruntowego lub budynkowego nie uzasadnia przepisanego w tem miejscu ustawy uwolnienia od równoważnika należitości. Jednakże co do winnic przez mszyce winną uszkodzonych, uwzględniać należy przy wymierzaniu równoważnika należitości zmniejszenie się wartości uznane przez odpisanie podatku gruntowego (§. 7 ustawy z dnia 27. czerwca 1885, Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1886).

§. 26.

Tak samo jak z ruchomościami fundacyi na cele naukowe, dobroczynne i humanitarne postępuje się pod względem uwolnienia od równoważnika należitości według uwagi 2, lit. d do pozycyi taryfowej 106, B. e. ustawy z dnia 13. grudnia 1862 z majątkiem ruchomym stowarzyszeń i zakładów na cele naukowe, dobroczynne i humanitarne tylko w takim razie, jeżeli według statutów owych stowarzyszeń i zakładów majątek nie może już być użyty na inne cele prócz wzmiankowanych.

Stowarzyszeń i zakładów opartych na zasadzie wzajemności (wzajemne świadczenia) nie zalicza się do stowarzyszeń i zakładów na cele dobroczynne i humanitarne.

Majątek ruchomy seminarij duchownych i seminarij chłopców podlega równoważnikowi należitości, o ile nie jest przeznaczony na cele naukowe. Utrzymywanie wychowawców i nowicjuszków nie może być uważane za cel naukowy.

Kapitały funduszów szkolnych i szpitalnych, o ile nie będzie dokumentami udowodnione, że ich odsetki zabezpieczone zostały na cele naukowe, szkolne lub szpitalne, to jest przeznaczone są na to wieczyście, podlegają równoważnikowi należitości.

Stowarzyszenia straży pożarnej ochotniczej są co do swoich kas zapomogowych, tudzież co do swoich przyborów do gaszenia pożaru i co do innego majątku ruchomego, uwolnione w myśl uwagi 2 d do 106, B. e. pozycyi taryfowej ustawy z dnia 13. grudnia 1862 od równoważnika należitości, jeżeli statutami owego stowarzyszenia jest udowodnione trwałe przeznaczenie na cele humanitarne i dobroczynne. Podobnie przybory do gaszenia pożaru, będące własnością gminy, nie są przedmiotem równoważnika należitości.

§. 27.

Także posiadacze beneficji, którzy na zasadzie ustawy z dnia 15. lutego 1877, Dz. u. p. Nr. 98, domagają się osobistego uwolnienia od równoważnika należitości, zeznać mają ruchomy i nieruchomy majątek beneficjum i wyjednać sobie u Władzy przyznanie osobistego uwolnienia.

Gdy się ma oceniać to ostatnie żądanie, brać trzeba na uwagę tylko przychód płynący z dzierżenia beneficjum, bez względu na jakikolwiek inny przychód osobisty, który nie pochodzi z beneficjum.

Nie można przeto liczyć za przychód beneficjum ani uzupełnienia kongruy ani też dodatku

osobistego lub wsparcia płaconego czasowo dzierżycielowi beneficjum z funduszu religijnego. Podobnie nie bierze się w rachubę dochodów oznaczonych w ostatnim ustępie §. 22 czerpanych nie z majątku beneficjum, ani tego co beneficjant pobiera z osobnych fundacji a od czego równoważnik należyci został oddzielnie wymierzony.

Przy obliczaniu czystego dochodu beneficjum uwzględniać należy wydatki następujące:

- a) na każdego pomocnika kapłańskiego, którego beneficjant obowiązany jest utrzymywać;
- b) wszelkie wydatki, które podług ustawy fundacyjnej na korzyść osób trzecich płacone być mają z majątku beneficjum, np. na kościół, na szkołę, szpital itp.;
- c) wszystkie podatki i daniny publiczne z dodatkami, odsetkami od należyci ujemnych itd., które beneficjant obowiązany jest pokrywać, jednakże z wyjątkiem równoważnika należyci, jeżeli dotąd był płacony, jakoteż podatku osobisto-dochodowego;
- d) wydatki biurowe na utrzymywanie metryk i wydatki urzędu dziekańskiego w rozciągłości oznaczonej w §. 7, lit. b, ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176.

Jeżeli jednak pasterz duchowny posiadający beneficjum musi utrzymywać jednego lub kilku pomocników kapłańskich, w takim razie przyznając beneficjantowi osobiste uwolnienie od należyci, uczynić należy zastrzeżenie, że gdyby później, w skutek opróżnienia się jednej lub drugiej systemizowanej posady pomocnika kapłańskiego dochód plebański beneficjanta zwiększył się czasowo ponad kwotę 1000 K, trzeba będzie, stosownie do wysokości odnośnej nadwyżki dochodu, opłacić równoważnik należyci za czas opróżnienia posady pomocnika kapłańskiego.

O ile społeczność jakaś żąda na zasadzie ustawy z dnia 15. lutego 1877 uwolnienia beneficjum do niej wcielonego od równoważnika należyci, który obowiązana jest opłacać jako posiadaczka majątku, w takim razie kosztów utrzymania członków społeczności pokrywanych z dochodu beneficjum, nie można uważać za pozycję potrącalną przy obliczaniu czystego dochodu z beneficjum.

§. 28.

Obowiązek opłacania równoważnika należyci w myśl uwagi 3 do pozycy taryfowej 106, B. e. ustawy z dnia 13. grudnia 1862 zaczyna się w tych przypadkach, w których na podmiot podlegający równoważnikowi przeniesiona zostaje pod tytułem darmym rzecz służebnością użytkowania przycho-

dów lub używania obciążona lub odstąpione są rzeczy sposobem darowizny na wypadek śmierci, dopiero po upływie dziesiątego roku, licząc od tej chwili, w której użytkowanie przychodów lub używanie ustaje a względnie w której nastaje spadek darowizny na wypadek śmierci (§. 9 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, pozycya taryfowa 91, uwaga 2 ustawy z dnia 9. lutego 1850).

Natomiast okoliczność, że podlegający równoważnikowi odstąpił innej osobie używanie przedmiotu lub użytkowanie przychodów, nie uzasadnia uwolnienia od równoważnika należyci.

Okres dziesięcioletni, przewidziany w uwadze 3 do pozycy taryfowej 106, B. e. ustawy z dnia 13. grudnia 1862 upływa dla fundacji, jeżeli utworzone zostały na mocy rozporządzenia ostatniej woli, od chwili, w której skarb państwa nabył prawa do należyci od tej fundacji testamentowej a więc z reguły od dnia otwarcia spadku, dla fundacji zaś, które utworzone zostały mocą aktu między żyjącymi, od zatwierdzenia listu fundacyjnego a według okoliczności od chwili wcześniejszej, w której według postanowień prawa cywilnego czynność prawna uważana być ma za zawartą i według §. 1 A ustawy o należyciach z dnia 9. lutego 1850 stała się podległą należyci.

Budynek, wystawiony na gruncie, który już więcej niż dziesięć lat zostaje w posiadaniu osoby podlegającej równoważnikowi, podlega równoważnikowi, chociażby nie istniał jeszcze lat dziesięć, ponieważ o rozpoczęciu się podlegania równoważnikowi stanowi nie chwila wystawienia budynku, lecz chwila nabycia gruntu pod budowę.

VIII. Termin do podawania zeznań i wykazów majątku.

§. 29.

Zeznania dotyczące się majątku, który już 1. stycznia 1901 podlega równoważnikowi należyci, tudzież wzmiankowane w §. 3, ustępy 3 i 4, i w §. 6, ustęp 2. wykazy majątku, który dopiero po dniu 1. stycznia 1901 zacznie równoważnikowi należyci podlegać a względnie uwiadomienie o czasie powstania podmiotów równoważnikowi podlegających, które dnia 1. stycznia 1901 nie istniały jeszcze lat dziesięć, wniesić trzeba najpóźniej aż do końca kwietnia 1901.

§. 30.

Te nieruchomości i ruchomości, co do których według uwagi 3 do pozycy taryfowej 106, B. e.

ustawy z dnia 13. grudnia 1862, obowiązek płacenia równoważnika należności zaczyna się dopiero po dniu 1. stycznia 1901 (§. 3, ustępy 3 i 4, §. 28), zeznać trzeba należycie, z użyciem przepisanych blankietów, w przeciągu trzydziestu dni od chwili, jak się zacznie obowiązek płacenia od nich równoważnika należności, podając wartość podług stosunków dnia, w którym obowiązek się zaczyna.

Strony jednak mogą być na prośbę uwolnione od obowiązku zeznawania w każdym z osobna przypadku, pod warunkiem, że w trzydziestu dni po upływie każdego roku wniosą ogólny wykaz wszystkich tych części majątku, które w ciągu tegoż roku zaczęły podlegać równoważnikowi.

§. 31.

Spółki zarobkowe, których czas istnienia pierwotnie na 15 lub mniej lat ustanowiony a następnie dopiero w ten sposób przedłużony został lub zostanie, że ogółem wynosić będzie więcej niż lat 15, wnieść winny zeznanie w przeciągu dni trzydziestu od dnia postanowionego lub dozwolonego przedłużenia według stanu z tego dnia a względnie w terminie §. 30.

Do tych spółek zarobkowych, które z innej przyczyny tracą uwolnienie od równoważnika należności według uwagi 1 do pozycji taryfowej 106, *B. e.* ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (§. 23, ustęp 2), ustęp powyższy stosuje się odpowiednio.

IX. Władze, do których wnosić należy zeznania.

§. 32.

Obowiązani do płacenia równoważnika należności podawać mają swoje zeznania w Wiedniu do wiedeńskiego Centralnego Urzędu wymiaru taks i należności, w Bernie, Grazu, Krakowie, Lwowie, Pilznie i Pradze, jakoteż w Górnej Austrii, Salzburgu, Karyntyi, Krainie, Śląsku, w Przymorzu i na Bukowinie do urzędów wymiaru należności, które w miastach tych i krajach są ustanowione, wszyscy zaś inni w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do opłacenia obowiązani, wnoszą zeznania swoje do dyrekcji skarbowych powiatowych, do których przynależą ze względu na miejsce zamieszkania.

Co do majątku podlegającego należności znajdującego się w obszarze ważności niniejszego rozporządzenia, obowiązani do opłacania równoważnika, mający siedzibę poza obrębem tego obszaru, podawać mają swoje zeznania podobnie do Władz wymierzających, w pierwszym ustępie oznaczonych

a mianowicie do tych, w których okręgu znajduje się majątek podlegający równoważnikowi, jeżeli zaś majątek ten znajduje się w okręgach kilku Władz wymierzających, podawać należy zeznania do tej Władzy, w której okręgu znajduje się główna masa majątku, albo, gdyby pod tym względem zachodziła wątpliwość, do którejkolwiek z dotyczących Władz podług wyboru strony.

X. Skutki nie złożenia w porę lub złożenia mylnego zeznania.

§. 33.

W razie nieuczynienia zeznania w czasie właściwym, stosowany będzie §. 80 ustawy o należnościach z dnia 9. lutego 1850 w ten sposób, że przez cały dziesięcioletni okres, na który równoważnik należności ma być wymierzony, pobierana będzie podwójna kwota należności.

Zatajenie lub mylne podanie przedmiotów, które mają być zeznane, podlega stosownie do §. 84, l. 3 ustawy z dnia 9. lutego 1850, postępowaniu według ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych. Następuje to mianowicie także wtedy, gdyby co do rzeczy, które same przez się są ruchome, zamileczono, że są przynależnością nieruchomości (§. 11).

XI. Wymierzenie równoważnika należności.

§. 34.

Zeznania, gdy nadejdą, porównane będą z zapiskami dotychczasowymi a następnie przesłane z odpowiednimi poleceniami właściwym urzędom podatkowym, które mają je porównać ze swemi zapiskami katastralnymi, poczynić odpowiednie dochodzenia i zdać sprawę co do wyniku, jakoteż co do zupełności i dokładności podanych szczegółów i miejscowych cen kupna, tudzież co do innych aktów wymiaru.

Zeznane kwoty wartości należy w razie potrzeby sprostować drogą ugody lub przez zarządzenie osobnego sądowego oszacowania.

§. 35

Dyrekcya skarbowa powiatowa a względnie urząd wymiaru należności wymierza należność z dodatkiem 25procentowym za całe dziesięciolecie, decyduje co dożądanego uwolnienia od równoważnika należności i uwiadomienia obowiązane do płacenia równoważnika należności jaką wartość przyjęto i jaką kwotę należności obliczono, tudzież które przedmioty nie mogły być uwolnione od należności.

Równoważnik należności, według ustawy wymierzony, odpisuje się tylko w tym razie, jeżeli w ciągu dziesięciolecia nieruchomości zostaną sprzedane lub majątek ruchomy zamieniony będzie na nieruchomy; prośbę zaś o to, która jest wolna od stępla, podać należy z dołączeniem potrzebnych dowodów, do tej Władzy, która wymierzyła równoważnik.

§. 36.

Jeżeli strona nie złoży zeznania w czasie właściwym i nie postara się o przedłużenie terminu, Władza skarbową może według swego uznania albo karami porządkowymi w myśl rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 6. kwietnia 1856, Dz. u. p. Nr. 50 zniewolić stronę, ażeby obowiązku swego dopełniła, albo też zbadać z urzędu majątek podlegający równoważnikowi należności i wymierzyć należności.

XII. Uiszczanie równoważnika należności.

§. 37.

Kwotę roczną równoważnika należności od majątku ruchomego i nieruchomego na to dziesięciolecie wymierzoną, płacić trzeba z góry w ratach ćwierćrocznych równych, przypadających 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października każdego roku (§ 1 ustawy z dnia 18. marca 1872, Dz. u. p. Nr. 33).

§. 38.

Równoważnik należności od prebend duchownych opróżnionych płacić należy bez przerwy,

choć przychody interkalarne dostawać się mają osobie (funduszowi) uwolnionej w myśl 75 pozycji taryfowej do ustawy z dnia 9. lutego 1850.

Równoważnik należności za okres interkalarny zapłacony być ma na raz z funduszu interkalarnego (z funduszu religijnego) dopiero po upływie tego okresu.

§. 39.

W razie opóźnienia się z zaplaceniem, liczone będą odsetki 5procentowe za zwłokę od dnia, który nastąpi po wyznaczonym na pobór terminie, aż do zaplacenja przypadającej należności i razem z nią będą ściągane (§. 2 ustawy z dnia 18. marca 1872, Dz. u. p. Nr. 33).

§. 40.

Ażeby jednak pobór równoważnika należności nie doznał zwłoki z powodu przeszkód, wymiarowi na zawadzie stojących, pobierać go należy, dopóki nie nastąpi wymiar na szóste dziesięciolecie, tymczasowo podług wymiaru piątego dziesięciolecia, pod warunkiem sprostowania później a odbiór jego potwierdzany będzie w dotychczasowych arkuszach płatniczych.

Dopiero gdy cała należność, którą każdy z obowiązanych do płacenia równoważnika płacić ma w szóstym dziesięcioleciu od swego majątku nieruchomego, będzie ustanowiona, odebrać trzeba od niego arkusz płatniczy i doręczyć mu nowy nakaz płatniczy z potrzebnem obliczeniem.

Böhm r. w.

Wzór A/1.

(1. strona.)

Kraj koronny:

Okrąg podatkowy:

Powiat skarbowy:

Karta katastru:

Z e z n a n i e $\frac{A}{1}$

---

do wymierzenia równoważnika należyci od wartości posiadłości gruntowej z przy-
należyciami (Fundus instructus) za czas od 1. stycznia 1901 aż do końca grudnia
1910.

U w a g a. Rubryki „średnia cena kupna”, „wartość uznana lub sprostowana” i „karta katastru” wypełnia urząd.

(4. strona.)

Wyszczególnienie

przynależności (Fundus instructus) posiadłości gruntowej w zeznaniu niniejszem przytoczonej.

Liczba bieżąca	Blizsze oznaczenie przedmiotu	Liczba sztuk lub ilość	Wartość zeznana				Wartość uznana lub sprostowana		U w a g a
			pojedynczo		razem		K	h	
			K	h	K	h			
	I. Ilość bydła, a mianowicie:								
	II. Zapasy gospodarskie, a mianowicie:								
	III. Narzędzia rolnicze, maszyny, wozy itp, a mianowicie:								
	IV. Wszelkie inne przynależności, a mianowicie:								

Wzór A/2.

(1. strona.)

Kraj koronny:

Okrąg podatkowy:

Powiat skarbowy:

Karta katastru:

Z e z n a n i e $\frac{A}{2}$

do wymierzenia równoważnika należyci od wartości budynków z przynależnościami (Fundus instructus) za czas od 1. stycznia 1901 aż do końca grudnia 1910.

(3. strona.)

Zeznana		Uznana lub sprostowana		Przynależności (fundus instructus) podług §§ 294 aż do 297 p. k. ust. cyw. stosownie do wyszczegół- nienia				Zeznana		Uznana lub sprostowana		U w a g a
wartość				zeznana		uznana lub sprostowana		wartość ogólna				
				wartość				budynków i przynależności				
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	

(4. strona.)

Wyszczególnienie

przynależności (Fundus instructus) budynków w zeznaniu niniejszem przywiedzionych.

Liczba bieżąca	Bliższe oznaczenie przedmiotu	Liczba sztuk lub ilość	Wartość zeznana				Wartość uznana lub sprostowana		U w a g a
			pojedynczo		razem		K	h	
			K	h	K	h			
	I. Machiny, przyrządy fabryczne i przybory stałe, a mianowicie:								
	II. Urządzenia i sprzęty same przez się ruchome, a mianowicie:								
	III. Wszelkie inne przynależności, a mianowicie:								

Wzór B.

(1. strona.)

Karta katastru:

Zeznanie majątku ruchomego

podług stanu majątku z dnia 1. stycznia 1901.

Przedmiot	W a r t o ś ć				Wartość uznana lub sprostowana		U w a g a
	według obliczenia, podania osoby obowiązanej, sądowego oszacowania, kursu giełdowego	pojedynczo		razem			
		K	h	K	h	K	
I. Stan czynny.							
1. Gotówka, a w szczególności:							
ustawowe środki płatnicze tutejszo-krajowe							
inne pieniądze							
2. Kapitały ulokowane z zaległymi i bieżącymi odsetkami według wyszczególnienia I:							
a) u osób prywatnych, a to oddzielnie:							
w walucie krajowej							
w innych walutach							
b) w obligacjach publicznych							
c) w innych papierach publicznych							
3. Kosztowności, przedmioty złote i srebrne							
4. Zapasy, których nie można uważać za przynależność (fundus instructus) nieruchomości należących do składającego zeznanie							
5. Bydło, o ile nie jest przynależnością (fundus instructus) nieruchomości							
6. Sprzęty i narzędzia, o ile nie są przynależnościami (fundus instructus) nieruchomości							
7. Obrazy i inne przedmioty sztuki							
8. Książki i inne przedmioty naukowe							
9. Wszelkie inne ruchomości, o ile nie są przynależnościami (fundus instructus) nieruchomości							
10. Daniny w naturze i pieniądzech na rzecz beneficji kościelnych rocznie . . . . . K . . . . h							
wartość podług zeznania							
11. Przedmioty, od których na zasadzie ustawy żąda się uwolnienia od równoważnika należności							
II. Stan bierny według wyszczególnienia II.							
Zahipotekowany							
Nie zahipotekowany							
III. Czysty stan majątku.							
Odciągnąwszy od stanu czynnego pozycya 1 do 11 wynoszącego							
stan bierny wynoszący							
pozostaje czysty stan majątku podległy należności							

U w a g a. Rubryki „karta katastru“ i „wartość uznana lub sprostowana“ wypełnia urząd.

(1. strona.)

Wyszczególnienie II

stanu biernego, ciężącego na majątku ruchomym, jakoteż na nieruchomościach leżących w krajach tutejszych.

Liczba bieżąca	Nazwisko wierzyciela	Rodzaj i data dokumentu długu	Dokumenty dług udowodniające	Kwota		U w a g a (czy zahipotekowany czy nie)
				<i>K</i>	<i>h</i>	

Wzór C.

(1. strona.)

Kraj koronny:

Okrąg podatkowy:

Powiat skarbowy:

Karta katastru:

Z e z n a n i e

---

do wymierzenia równoważnika należyci od wartości praw użytkowania (polowania, rybołostwa, młewa, wyszynku, prawa targu, myta, przewozu) za czas od 1. stycznia 1901 aż do końca grudnia 1910.

Wzór D.

Karta katastru: _____

Wyszczególnienie

**tych nieruchomości i ruchomości, co do których obowiązek opłacania równoważnika
należytości zacznie się dopiero po 1. stycznia 1901.**

Liczba bieżąca	Przedmiot	Tytuł prawny i data nabycia	Należytość od nabycia została przypisana			U w a g a
			w (oznaczenie ur. ędu)	nakazem płatniczym		
				pozycja rejestr. B.	z roku	

U w a g a: Rubrykę „Karta katastru“ wypełnia urząd.